

Wspomnienie pośmiertne o prof. dr hab. med. Halinie Adamskiej-Dyniewskiej

W dniu 16 maja 2001 roku zmarła w Łodzi prof. zw. dr hab. med. Halina Adamska-Dyniewska — Redaktor Naczelny Wydawnictwa Naukowego Towarzystwa Terapii Monitorowanej, były kierownik Zakładu Farmakologii Klinicznej Wojskowej Akademii Medycznej w Łodzi.

Prof. Halina Adamska-Dyniewska urodziła się 26 września 1930 roku w Trzebiegoszcy w rodzinie inteligentnej.

W latach 1948–1953 studiowała na Wydziale Lekarskim AM w Łodzi. Potem rozpoczęła pracę jako asystent Zakładu Higieny Ogólnej i Społecznej AM w Łodzi. Od 1958 roku pracowała na Oddziale Chorób Wewnętrznych Szpitala im. Jonschera w Łodzi, następnie w II Klinice Chorób Wewnętrznych WAM kierowanej przez prof. dr. hab. med. Józefa Chojnowskiego, a od roku 1974 w Klinice Chorób Wewnętrznych WAM kierowanej przez prof. dr. hab. med. Władysława Tkaczewskiego.

W 1979 roku objęła kierownictwo Zakładu Farmakologii Klinicznej, którym zarządzała do czasu przejścia na emeryturę, tj. do 2000 roku.

W roku 1959 uzyskała I° specjalizacji, w 1962 — II° specjalizacji z chorób wewnętrznych, w roku 1974 specjalizację z kardiologii, a w 1989 roku specjalizację z farmakologii klinicznej.

W 1965 roku Rada Wydziału Lekarskiego WAM nadała Jej stopień doktora medycyny za rozprawę pt.: „Transaminazy: glutaminowo-szczawioowo-ocetowa i glutaminowo-pirogronowa w surowicy oraz ketokwasy: pirogronowy i alfa-ketoglutazarowy we krwi w zawale mięśnia sercowego”, a w 1972 roku stopień doktora habilitowanego nauk medycznych na podstawie dorobku naukowego i rozprawy habilitacyjnej pt.: „Dynamika całkowitego skurczu lewo-komorowego

wego pod wpływem leków działających na inotropizm, z uwzględnieniem skojarzonego stosowania glikozydów nasercowych i związków przeciwarrytmicznych”.

W roku 1981 otrzymała tytuł profesora nadzwyczajnego, a w 1990 roku tytuł profesora zwyczajnego.

Prof. Halina Adamska-Dyniewska była redaktorem 9 monografii książkowych i autorem lub współautorem około 460 prac naukowych i 330 referatów prezentowanych na wielu zjazdach krajowych i zagranicznych.

Kierowała licznymi pracami naukowo-badawczymi resortowymi.

Prof. Halina Adamska-Dyniewska interesowała się szczególnie kardiologią i farmakologią kliniczną. Za pracę dotyczącą zawału podścierniowego w 1985 r. otrzymała Nagrodę Zespołową Ministra Obrony Narodowej I°. Prowadziła badania nad rolą pierwiastków śladowych w patogenezie chorób układu krążenia, badania z zakresu farmakokinetyki klinicznej i biostępnosci biologicznej leków (penicylina Hx, niesteroidowe leki przeciwzapalne, digoksyna, betametylodigoksyna, fenytoina, inhibitory konwertazy angiotensyny, leki hipotensyjne i hipolipemiczne) oraz badania nad zaburzeniami biotransformacji leków w różnych stanach chorobowych. Prof. Halina Adamska-Dyniewska działała w trzech Komisjach Polskiej Akademii Nauk: Farmakologii Klinicznej i Chronoterapii (od 1990 r. była Przewodniczącą), Terapii Kontrolowanej Komitetu Terapii Doświadczalnej oraz Dostępności Biologicznej Leku Komitetu Nauk o Leku.

Była współzałożycielką i dwukrotnie wybranym Prezesem Towarzystwa Terapii Monitorowanej, Przewodniczącą Komitetu Organizacyjnego trzech

Ogólnokrajowych Zjazdów TTM i wielu Konferencji Regionalnych.

Pełniła funkcję członka Zarządu Polskiego Towarzystwa Nadciśnienia Tętniczego, członka Zarządu Łódzkich Oddziałów: Polskiego Towarzystwa Kardiologicznego, Towarzystwa Internistów Polskich i Polskiego Towarzystwa Farmakologicznego. Należała do *The International Society of Cardiovascular Pharmacotherapy*, *International Therapeutic Drug Monitoring Association*, Polskiego Towarzystwa Lekarskiego, Łódzkiego Towarzystwa Naukowego. Była głównym współorganizatorem Oddziału Łódzkiego Polskiego Towarzystwa Nadciśnienia Tętniczego.

Prof. dr hab. med. Halina Adamska-Dyniewska od 1990 roku była Redaktorem Naczelnym kwartalnika „Problemy Terapii Monitorowanej” oraz wydawnictw naukowych TTM dotyczących m.in. nowych leków wprowadzanych do kliniki. Monografia „Leki hamujące enzym przekształcający angiotensynę, działanie i zastosowanie kliniczne” (2 wydania) pod Jej redakcją jest cenną pomocą w codziennej pracy lekarzy z różnych dziedzin medycyny.

Była bardzo zaangażowana w działalność dydaktyczną. Pod Jej kierunkiem kilkudziesięciu lekarzy uzyskało specjalizacje z chorób wewnętrznych, kardiologii i farmakologii klinicznej. Była promotorem 15 przewodów doktorskich, recenzentem 49 prac doktorskich, habilitacyjnych i wniosków o nadanie tytułu profesora. Od 1953 roku prowadziła zajęcia

ze studentami AM (do 1962 r.), a następnie WAM w Łodzi, stosując nowoczesne i ciekawe metody dydaktyczne. Jej rzeczowe, oparte na najnowszej literaturze oraz bogatym, własnym doświadczeniu klinicznym, wykłady i wystąpienia „przyciągały” nie tylko rzesze studentów, ale i lekarzy różnych specjalności.

Pomimo tak szeroko prowadzonej działalności naukowo-dydaktycznej, zawsze znajdowała czas dla chorych, dla ich problemów zdrowotnych, społecznych i rodzinnych. Każde uratowane życie było dla Niej sukcesem i największą radością.

Nie tylko medycyna i pacjenci wypełniali Jej życie. Bardzo interesowała się malarstwem oraz muzyką symfoniczną i operową.

Prof. dr hab. med. Halina Adamska-Dyniewska była lekarzem o ogromnym autorytecie i uczciwości, nadzwyczaj obowiązkowym, człowiekiem rzetelnym w pracy zawodowej, dydaktycznej i naukowej.

Za całokształt działalności otrzymała m.in. Odznakę Przodującego Nauczyciela Akademickiego, Medal Komisji Edukacji Narodowej i Złoty Krzyż Zasługi.

Życie Prof. dr hab. med. Haliny Adamskiej-Dyniewskiej było pasją, a nie oczekiwaniem. Zostało dość niespodziewanie przerwane ciężką chorobą. Odeszła od nas w połowie drogi. W naszej pamięci pozostanie jako znakomity nauczyciel akademicki, wspaniały lekarz, oddany innym człowiek i koleżanka, na którą zawsze można było liczyć.

Jan Henryk Goch